

KIADÓ HIVATAL:
BELICZEY-UT 4 SZÁM
hova az előfizetőknek
hirdetéseik és minden a
kiadóhivatali érdeklődők
lemények küldendők.

— YILTÉR*ben egy sor
számszáma 50 fillér

— HIRDETESEK —
jutányos áron vétetnek

SZARVASI LAPOK

TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK HETENKINT EGY SZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

— ELŐFIZETÉSI ÁR —
Egész évre . . . 10 korona
Félévre . . . 5 korona
Negyedévre . . . 2 k. 50 f.

— SZERKESZTŐSÉG —
Beliczey-ut 4 szám, hova
a lapszemléirészt illető
közlemények küldendők

— KÉZIRATOK —
nem adatik vissza

Hivatalos közlemények.

12219 I. Szarvas nagyközs. elölj.
902.

Hirdetmény.

A szarvasi járás főszolgabirája
4417/902. sz. rendeletével az 1903
évre választandó 20 iparhatósági meg
bizott választására határidőül 1902.
évi december hó 17 napjának dél-
előtti 10 óráját tűzte ki, az ipartestül-
let helyiségébe.

Miről az érdekeitek ezennel ér-
tesítettnek.

Szarvas, 1902. december hó
3-án.

Az előjáróság nevében:

JESZENSZKY, GRIMM MÖR,
első jegyző. bíró.

Téli esték.

A mező üres. Ami áldást adott
az isten kegyelme ebből az eszten-
döben: azt belakarítottuk, behordtuk
csűrbe, magtárba. Egynek több jutott
az áldásból, másinak talán kevesebb:
de nem az ám a boldog, akinek több
jutott, hanem az, aki meg van elé-
gedve azzal, amije van. A panaszkodó
sok, a meglegedett ember kevés. Így
volt ez mindig, így is lesz, amíg ember
él a földön.

Szűkebb körbe szorul össze így
tél szakán a család. Középpont a
kemence, melyre nyár szakán ügyet
se vetett senki. Kint kergetődzik a
téli zimankó, szürke felhők kóvályog-
nak az égen. Már a hó is pilinkél,
fehér palástba öltözik a tájék; csak
az ut nyoma marad feketén, ahol

mocsárba taposódik a hó. A jószág
bereked az istállóba, az aprójószágféle
is szárnyékat keres a hideg ellen.
Ilyenkor bizony már jó a barátságos,
meleg szoba, de még jobb a békés
szeregetben megférő család, melynek
apraja-nagyja összegyűl a házilü-
helynél.

Kezdődnek a téli esték. A nap-
pal rövidül, az este hosszabb lesz.
Mit csináljon, mihez fogjon ilyenkor a
gazdaember? Szomszédokkal, komák-
kal szöba ereszkedjék vagy elmenjen
a korcsmába, ahol nemcsak a fatu,
hanem az ország, sőt az egész világ
dolgát is el lehet intézni egy po-
hár bor, egy üvegecske pálinka mel-
lett?

Ennél bizony jobb ha ki-ki otthon
marad a maga népe között, melynél
jobban úgy sem érti meg senki, meg
sem is vigasztalja, ha sora kerül,
jobban senki.

Jó gazdának mindig akad mun-
kája a maga háza körül, csak sze-
re legyen hozzá, hogy meglássa a
hiányt. A faragószerk, a fejsze rendes
gazdaságban kéznél van s a jó gazda
érti is a módját, miként kell egy-
más gazdasági szükségletet képező
apróbb szerszámát faragni. Jobban
áll az ember kezében az a villa, mel-
lyet maga faragott, erősebb a foga
annak a gereblyének, melyet maga
csinált meg a maga hasznára, a maga
gyönyörűségére.

A munka csodálatosan jóleső ér-
zést kelt az ember keblében és ez az
érzés mindannyiszor megújul, ahány-
szor valamin dolgozunk. Aztán régi
igazság az, hogy az olyan ember a
legfüggelenebb, aki semmiben sem
szorul másra.

A gazdaember éppen ezért korán
tanítsa meg a gyermekét arra, hogy

értsen a kézimunkához, legalább an-
nak ahoz az ágához, amelyre a gaz-
dasága körül szüksége van. Ejtse
módját, hogy gyermeke a szükséges
kezi ügyességet megszerezze magának.
Kicsi időbe, nem sok fáradságba kerül
ez és mégis sok nagy haszon szár-
mazik belőle.

Este pedig, ha meggyújtják a lám-
pát s az asszony a nagy lányval
tonogtat, varrogat, vagy a vacsora el-
készítése körül szorgoskodik: vegyünk
elő olvasásra valami jó, hasznos köny-
vet. Vannak már népkönyvtárak
a vármegyékben is, akad ezekben
mindenféle jó olvasni való. Hallgat-
hatja a családnak apraja-nagyja és
akad minden családban ember, aki
hangosan felolvasson, hogy a többiek
hallgassák. Ott az iskolás fiú, az iskolás
leány, talán az unoka, jó még a szemük,
nem fájdul meg az apró betűktől.
Hadd olvassanak fel, hadd gyakorolják
magukat, — a többi családtag meg
figyeljen az olvasásra, — egy órács-
kára jó szórakozás az nagyon. Testük
pihen, lelkük gyarapodik, tudásuk bő-
vül, mert bizony-bizony nem igen van
olyan könyv, amelyből valami szép
és hasznos dolog ne szólna az ember
szívéhez. Az írott betű eleven nagy
igazsággá válik. Az életből leszűrt
igazságok vannak a jó könyvekben
és ezer meg ezer ember tanúságot
tesz arról, hogy az ő életében is for-
dultak elő szakasztott olyan esemé-
nyek, amelynekről a könyv írója szív-
reható történetet mondott el.

De nemcsak mesék vannak a
könyvekben, hanem becses tanácsok,
útbaigazitások is a gazdasági szak-
munkákban, melyek sok száz ember-
nek a tapasztalatát tárják fel és teszik
közkinccsé. Miért ne tanulnánk más-
tól, vagy van-e ember, aki vakmerő

bizakodásában azt mondhatná, hogy ő
már mindent tud, neki nincs szükség
arra, hogy mástól tanuljon vala-
mit?

Igy töltvén el a téli estéket, elő-
ször is azt fogjuk észrevenni, hogy
ezek a téli esték nagyon megrövidül-
tek. Az idő repül, a családi fészek
még kedvesebb, még melegebb lesz
a család minden tagjának. Össze-
szorulnak az emberek, a megosztott
öröm megszázszorosodik, a megosztott
bánat századrésznyre apad le.

Az iskolás fiú és leány nagyobb
kedvvel teljesíti a maga kötelességét
és az iskolában még büszkélkedik is
vele a társai előtt, hogy ő már olyan
szépen olvas, hogy az édesapja meg
a család apraja-nagyja mind szívesen
hallgatja minden este a felolvasását.
A nagy legény esze nem jár a korcs-
mák füstös, duhaj kedvteléseibe, mert
megízleli a tisztább örömei kelyhét
otthon, az édes családi kör tűzhelyé-
nek áldó melegénél.

Józan szívnek; józan elmének,
szorgalomnak és tisztessé munkának a
melegágya lesz így a téli este.

Ha pedig valaki nem hinné el a
szavunkat, tamaskodnék ebben az
írásunkban: ám próbálja meg és te-
gyen aztán róla tanúságot, hogy bizony
igaz volt ez a mi beszédünk.

Szobrot Kossuthnak.

A hazaszeretet és a lelkesedés
szent tüze, melyet „édes apánk“ Kossuth
Lajos gyújtott, a nép szívében
még ma is olthatatlan lánggal ég.

Kossuth apánk emléke örök éle-
tű: láthatatlanul él szíveinkben, de

TÁBOZA.

Leányhűség.

A legény nyulánk, nagyon csinos,
fogárfekete haja, kék szemű, jó modoru,
udvarias, szóval egészen jóképű, és előkelő
fizikó. A leány magas termetű, sympathi-
kus arcu, fekete haja, creobőrű, mindig
piros arcu, igénytelen alak, szegény, tiszt-
ességű polgári család gyermeke, de annál
kedvesebb, szende, ábrándos szomú terem-
tés, kinek szava: maga a dal, egyetlen mo-
solya: maga a menyország.

A férfi városának dédelgetett, szinte
elkényeztetett kedvence, a társaság lelke, a
legjobb pajtás, a legügyesebb nómulattató
— egymagában pedig komoly, meglett,
előkelő állású hivatalnok. A leány, a paj-
kos, cseszka Mariska, dallal fekszik, dallal
ébred. Örök vidámsága, megnyerő modora,
ábrándos szeme, látásolagos jó szíve és igaz
lelke, sok-sok udvarlót lenyűgözve tart
Különböen vallásos kis hajadon, a ki a
világért sem maradna el egy nap sem a
templomból.

Szerették már és szeretik a férfit is,
a leányt és szívesen is, de még a férfi egy-
nek sem mutatta és nem is szeretett egyet
sem soha, addig a leány szívesen is mutatta
szeretetét, szívesen is hitegetett, bárha szintén
egyét sem szeretett igazán.

A leány arra volt büszke, hogy őt

mindenki szereti; a férfi pedig arra, hogy
ő a kiért — márcsak tényleg életpályája miatt
is — vetélkedtek a legmódosabb úri leány-
nyok, hogy ő a hölgyek kedvence, a hölgy
casinó „közös ideálunk“ elnevezését kéri-
demelt fizikó — szerelmes még soha, son-
kibe nem volt.

É. . . de talán irhatom is, a mit
mindenki ugys sejt már, hogy a mi addig
meg nem történt, végtére megessett és a
komoly férfi, a kit száz meg száz, minden-
féle rendű és rangú leány látása és bará-
tsága érintetlenül hagyott szívében, bele-
szeretett Mariskába, holott akár ezer közül
százszor különbet is választathott volna. De
lát hiszen nem az a szép, a mi tényleg
nagyon szép, hanem a mi nagyon tetszik —
valóságban boldogja lett a leány, az első
perctől fogva. A sarkában volt folyton,
leste minden gondolatát, minden szavát, ezer
próbával epekedve várt csak egy csekélyke
jelre is, a mi elárulná, hogy Mariska szereti
őt, de hiába. Semmi jel, hideg a kis csu-
talan, mint a jég, lelketlen, mint a kő. S
az addig senkinek meg nem hódolt fiatal-
embert majd megöli a gond, arcára is kiül
a gyötörő fájdalom, a kínos bizonytalanság,
s minél hidegebb a leány; annál inkább
nő az ő forró szerelme; se éjjele, se nap-
pala, él hal a leányért.

Szégyenli ugyan legyőztetését maga,
szülei és barátai előtt, mégis összeütközésbe
kerül mindenkivel, elfeledi azt is, hogy egy

magas rangú családnak az ő számára rég
kiszemelt nőtagja az ő nevével reszketeg sza-
vakkal rebegett mindennapi imájába zárva
agóddva lesi-várja a percet, a melyben
érte megy. . . Bánatában a dorobólásnak
adja magát, tor, zuz, a hol senki sem
figyeli, muzsikál, dalol, dalol és sir, ahol
senki se hallja, senki se látja. . .

Minden kinja hasztalan; jó ideig még
csak vigasztaló szava sincs hozzá a leány-
nak. Csak a mikor már majdnem a bolond-
dúlásig volt, mikor már százszor meg-
küzdött neki kalapleve az Isten szabad
ege alatt, hogy szereti, mikor százszor el-
ismételte előtte, hogy nem járna hozzá, ha
nem szeretné, hisz van neki hova menni
százféle is és a mikor már köztudomásúvá
vált, hogy bolondul utána a legény, akkor
eresztet ki valami olyasfélét a száján a lel-
ketlen, rosszakaratu leány, hogy lát hiszen
ő se haragszik, mert szereti is talán, vagy
mi. . .

Örült a fiú, de nem hitt. Próbálta a
leányt ezerféleképen, de egyetlen próba
sem sikerült, szemére is vetette olykor a
leánynak, a ki fogadkozásai közben negéde-
sen, félvállról és épen nem a szerető szíve-
ket jellemző módon vágott vissza, hogy:
Ha hisz, ha nem hisz, nekem mindegy,
én nem tehetek többet róla, mondtam
már. . .

S csak mikor biztosan látta már, hogy
a fiatal ember összekötöttségét, szülői sze-

retetét, nagyatjai örökségét sőt akár állá-
sát is feláldozni hajlandó érte és a mikor
már büszkévé tette a tudat, hogy mindenki
irigylő a szerencsését, akkor vette elő mű-
kedvelői előadásán szerzett színelő képe-
ségét, sikerült tettetéssel vetette magát
imádója karjába, gyönyörrel és rejtelmesen
susogván vörpös ajkairól, hogy:

— Hiszen csakugyan szeretem. Csak
Kipróbáltam magát. Most már hiszem,
tudom, hogy csakugyan szeret. Én is sze-
retem. . . Boldog vagyok. . .

Kit ne boldonditana meg a legábrán-
dosabb két szem, a legbeszédesebb ajak, a
legszebben és legszínesebben lejátszott
vallomás? Pláne mikor a leány ritka jó
lelkű édesanyja is oda nyilatkozott már,
hogy érte dobog az ő kis leányának a szíve,
hiúni kezdett hát a férfi is s még rajon-
góbb szerelmes lett, bárha ezer meg ezer
jel szólott a leány tettetése mellett és sze-
retete ellen. Hitt, bizott, örült, terveket
szőtt, a jövőre, s csak még néhány bizonyi-
téket akart. Imádta Mariskát napról-napra
jobban s míg bizonyítékot nem talált, úgy
érezte, hogy boldog volt. . .

— Kis pipikém, holnap nem jövök el,
Postre megyek az áthelyezésemet megsür-
getni.

— Aztán mikor jön vissza édes?

— Holnapután este nyolczra itthon
lehetek a maga kedvéért, ha akarja ked-

ércebe öntött fenséges alakja kifejezője lesz, annak a határtalan szeretetnek, melylyel Szarvas népe viseltetik az ő alkotásai iránt.

Községünk képviselő testületének és előjáróságunk önzetlen hazafiásága áldozatra hívja föl Szarvas polgárait, hogy méltó szobrot állíthassunk Kossuth Lajosnak.

A gyűjtés megindult. Az adakozók a következők:

	Kor.	fill.
Szarvasi izraelita hitközség	30.	—
Szarvasi izr. szent egyet	25.	—
Szarvasi izr. nőegylet	20.	—
Grimm Mór	20.	—
Dr. Szemző Gyula	20.	—
Casinói asztal társaság	20.	—
Schreger József	100.	—
Terényi Vilmos	5.	—
Kristófi János	5.	—
Simkovich Gyula	5.	—
Pollák Béla	2.	—
Roszik Mihály	2.	—
Szklénár János	—	20.
Kozsuch Pál	—	20.
Kozsuch Mihály	—	20.
ö.zv. Kelemen Györgyné	—	20.
Prjevara György	—	20.
ö.zv. Piacek András	—	20.
ö.zv. Gaál Mihályné	—	20.
Novodonszky János	—	20.
Kovács György	—	40.
Makra István	—	10.
Palkovics János	—	20.
Borgulya György	—	1.
Lancsa János	—	10.
Zsambokrési András	—	20.
N. N.	—	30.
Medvegy Mikály	—	1.
Bárány György	—	80.
Sonkoly Samu	—	1.
Sárkány András	—	20.
Demeter István	—	14.
Medvegy Pál	—	1.
Boros György	—	1.
Sárkány György	—	1.
Borgulya György	—	20.
Rohoska Pál	—	1.
Vostjár Samu	—	20.
Antal György	—	20.
Jansik Mátyás	—	20.
Pálka Mihály	—	40.
Sonkoly Pál	—	40.
Dajcsér Mihály	—	3.
Chovan Károly	—	60.
Lyaluska György	—	20.
Kunstár Pál	—	20.
Haliczki Mihály	—	20.
Sárkány János	—	10.
Rácz Pál	—	1.
Goldstein Károly	—	20.
Grajcár János	—	20.

Komár Márton	—	40.
Komár Mihály	—	50.
Sonkoly Márton	—	2.
Mravik Pál	—	20.
Belopotocki István	—	40.
Fabó Samu	—	20.
Bakulya György	—	20.
id. Grajciar György	—	10.
Komár János	—	20.
Szilágyi János	—	40.
Plentri Mihály	—	20.
ö.zv. Szekera Istvánné	—	20.
Bartók János	—	1.
Mravik János	—	40.
Melich Pál	—	40.
Klucsar János	—	40.
Lavcsik Ilona	—	20.
Melis János	—	20.
Trnyik György	—	20.
Szoljar Pál	—	40.
Barecz János	—	20.
Nyemcsok Mihály	—	1.
Lapis János	—	20.
ö.zv. Burgulya Pálné	—	20.
ö.zv. Havran Mihályné	—	20.
Túróczy Mihály	—	20.
Lenhart Mária	—	20.
Szpisjak Mihály	—	20.
Antalik Mihály	—	20.
Gyebnár János	—	20.
Fabó János	—	20.
Ábrahám György	—	20.
Hanzó Pál	—	30.
Fabó András	—	20.
Fabó Pál	—	20.
Csicsely Mihály	—	30.
Gyebnár János	—	20.
Pribelszki Mihály	—	60.
Velky János	—	20.
Borgulya Márton	—	20.
Sonkoly György	—	20.
Borgulya György	—	20.
Kozsuch György	—	40.
Frankó János	—	40.
Melis Pál	—	10.
Sonkoly János	—	20.
Uhljár Pál	—	20.
Vaskor György	—	04.
Mravik Pál	—	20.
Janurik György	—	10.
Belopotocki István	—	40.
ö.zv. Lipták Györgyné	—	20.
Demcsák Mihály	—	20.
Kiszey Mihály	—	10.
Balczó György	—	20.
Czimrák Tamás	—	40.
Dudás János	—	20.
Toman Pálné	—	20.
ö.zv. Sárkány Pálné	—	10.
Szalmári Ambrus	—	20.
Toman Pál	—	20.
Nyemcsok István	—	10.
Tamás János	—	20.
Hugyka Samu	—	14.

—40. Stevcsik János	—20.
—50. Brachna János	—20.
2.— Demeter György	—20.
—20. Dankó György	—20.
—40. Styevák András	—10.
—20. Szalboth János	—30.
—20. Árvay János	—10.
—10. Gilyan Mátyás	—20.
—20. Sonkoly Márton	1.—
—40. Kergyik Andrásné	—20.
—20. Miloszdni András	—20.
—20. Szappanos Samu	—20.
1.— ifj. Brusznyczki János	—10.
—40. Hutyka István	—20.
—40. ö.zv. Palyák Jánosné	—20.
—40. Tamás Mihály	—20.
—20. Kergyik János	—20.
—20. Kasuba János	—10.
—20. Demeter János	—20.
—40. Demcsák András	—10.
—20. Grimm Jenő	505.
1.— Benczur János	—40.
—20. Hraskó András	—20.
—20. ö.zv. Huncsár Pálné	—20.
—20. Kondacs Pál	—20.
—20. Tárnay György	—10.
—40. Sonkoly Mihály	—40.
—20. Sznyida Pál	—20.

(Folytatjuk.)

Ujdonságok.

— Adakozunk a Kossuth szoborra. Községünk hazafiás előjárósága immár megkezdte a Kossuth szoborra való gyűjtést. A községi előjáróság tagjai házról-házra járva gyűjtik a Kossuth szobor alapját. Alig pár napja, hogy a gyűjtés megindult s már is szép eredményt ért el. Községünk polgársága — sajnos, hogy kivételek is vannak — megértette az előjáróság szavát. Ki-ki vagyoni állapotához mérten áldozza fléléreit arra a szent emlékre, a mely rövid időn belül ékessége lesz Szarvas községének. Álljon is minél előbb a szent emlék! Hadd hirdesse az Alföld népének, hogy Szarvas népe meg tudja becsülni azok emlékét, a kik az ő javáért, ember méltóságáért küzdöttek. Szarvas polgárai! Kossuth apánk mi éretünk, a mi jogainkért, a nép jogáért, a magyar szabadságért küzdött! Szent kötelességünk tehát valamennyiünknek áldozni az ő emlékének.

— A főmikádó és a pontum Egy tisztos polgár bizonyos ügyben — bár nem szívesen — felkereste a főmikádót, hogy vele megbeszéljen egy, a községet érdeklő ügyet. A főmikádó — mint tudva van

felekkel érintkezni nem szeret — szókásához hiven, ridegeu így szólítja meg a polgárt, „mit akarsz?”

A polgár szerényen elodajja kívánóságát, s kéri a főmikádót, hogy a község érdekében a kérdéses dolgot irányítsa.

Nálam ilyen ügyben ne alkalmat lankodjék, az én időm drága, nem arra való, hogy minden haszontalanság miatt zavarjanak — érti.

Tudja meg, hogy most a magam ügyével foglakozom, ez előbbre való minden más dolognál, nekem ilyenkor ne alkalmatlankodjon senki, pontum!

A főmikádó ezen főmédvénnyére a polgár türelmét veszve emigyen válaszol:

— Dehogy pontum főmikádó úr, dehogyan pontum. Mert én főmikádóságot felettes hatóságánál gorombáskodásért feljelentem „vessző” akkor ön feygelmit kap és megbirságotják „pontos vessző.” aztán fizetni fog vagy elcsapják „kettőspont.” s ha főmikádóságot tovább is így okvetet lenkedik, akkor én nyakon találok felejtieni, „felkiáltójel” s csak azután lesz „pontum” érti!

— Uj iskolaszéki tagok. F. hó

9-én tartott rendkívüli képviselői közgyűlésen lett betöltve — részint lemondás, részint elhalálozás folytán megüresedett 5 iskolaszéki tagsági hely. Megválasztottak: Placsó István ev. lelkész, Cserrák János tanító, dr. Reisman Adolf, dr. Havari Gyula és Mocskónyi József főgymn. tanár. Az új iskolaszéki tagok megbízatása 1903. év június havában jár le. Ugyanekkor jár le az egész iskolaszéki megbízatása is. Az 1903/1904 tanév elején már az ujonnan megválasztott iskolaszék fogja átvenni a községi iskolaügy vezetését.

— Szegény gyermekek felruházása. Ugy mint más években, ez évben is össze lettek írva azok az árva, teljesen szegény iskolás gyermekek, a kiknek szükségük van téli ruhára. Az összeírást a múlt hét folyamán, Hajus István végezte a belső iskolákban. Üdvös és igen tanácsos dolog volna a külső iskolák szegény, árva gyermekeit is összeírni. A külső iskolákban sokkal több az árva gyermek, mint idehaza — a külső körülmények is mostohábbak, mint itthon.

— Presbiteri gyűlés. A szarvasi ág. hitv. ev. egyházközség presbiteriuma folyó decz. hó 11-én esütörtökön délelőtt Zva-

ves; de ha megengedné, elmennék akkor a nagybátyám eljegyzésére...

— Nem, ne maradjon, jöjjön vissza. Jön?

— De...
— Ugy-e vissza jön? Akarom, mert...
— Mert?

— Hát tudja megígértem egy rokonnaknak, hogy elmegyünk holnapután este a lakodalomba. Szegények ugyan, de nagyon jó népek és nagyon szeretnék látni magát is édes.

— Hm. Hm.
— Eljön ugy-e? megteszi ugy-e? No ugy-e az én kedvemért?

— A magácska kedvéért? ...
Azért igen. Este nyolcra itt leszek. Itthon megvár?

— Meg. — Vigyázzon azután magára azon a Pesten...

Hazajött a mikorra mondta. A leány már várta. Az anyaielölt szívesen elengedte őket kettesben a lakodalomba.

— Csak azután sokáig ne maradjanak ám lelkem, azután visszahozza majd a kis leányomat.

Ott igen szívesen fogadták, azt se tudták hova tegyék őket. Mindazonáltal a fiatalember néhányszor kérte a leányt, hogy menjenek már haza, de a kis macacs kedvéért mégis ott maradt és tüntető barát-

ságosságával megnyervén a nagy asztal körül ülőket, szívesen eldiskurálgot. A leány időközben táncol, majd rossz kedve kerekedik, indulni készül és hívja haza a fiatalit is.

— Nem mehetek lelke-kém. Várjon édes, hadd fejezze be legalább ez a bácsi a beszédjét; az én tiszteletemre kezdette, ne mondja, hogy nem hallgattam meg.

A kis dureszás rövidesen ismét beszaladt.

— Jön, vagy nem? Én megyek haza.
— Megy? Egyedül? Igen? Még én nem mehetek. Mindjárt.

So szó, so beszéd, öltözködni kezd, a fiatal ember is módját ojtja a lucszásnak. A leány jól látja, hogy készen a férfi is, kapja magát ismerősökhez csatlakozik és elindul nélküle, előtte: előre.

És ez bizonyíték volna szeretete mellett? Ott hagyja azt, a kire szeretettel volt bízva, a ki őt forrón szereti, a ki lelken-dezve sietett haza hozzá, mikor érte áldozatot hozott, elhagyja azt, a kinek nem átalotta a lelketlen, érzéketlen teremtés, a szorgalmas miselátogató leány azt is szemébe mondani már, hogy viszont szereti.

Aggódó figyelemmel sugdossa a lakodalmas nép a se holt, se eleven férfi fülébe a leány távozását, a legegyszerűbb lény is hátrahököl megütkezésében. Ördögi kalamajkát járt a férfi keblében a szív, arca szegényében vörös szemé dühében véros s

esalódottan indul, hogy újra kezdje féltelen tombolását, hogy elverje nagyatyai örökségét, mint cautióképz szándékozott letenni a szegény leányért, szíve választottjéért, a legáltalánabb és leglelketlenebb teremtésért, a kit rajonszásig szeretett, s a ki a mellett, hogy félrevezette még meg is szegyonította őt, a kit az életben még meg nem bántott soha senki.

Műlhő átkot nyomott el ajkáról boldos szíve. Saját magában szeretett volna hibát találni, de nem volt örült szerelmén kívül egyéb hibája. Fogadkozott, hogy elkerüli a leányt örökre, de nem tudta és a testileg-lelkileg összetört ifju oda támoigott még egyszer a leány ablakához megnézni, hogy mit csinál. S mit látott? Nevetett az, dalolt, mulatott, mintha semmi sem történt volna.

— Háttha talán csak hozátartozói előtt tettei magát, beszélék vele — gondolta a fiatalember.

— Nem gondoltam volna, hogy maga ilyen legyen. Különbén van nekem a ki szeret, igaz, hogy 32 éves, de imád s jó lesz az nekem, az majd legalább megért — mondta neki a leány.

— Hát csak ennyi az egész. Eddig tartott a szeretet? ... Gondolja meg, mit tesz! Nem fél az Istentől? ...

— Nincs miért! — vágja vissza ne-gédesen himbálózva — Magával is csak játszottam, mint a többiekkel...

— Ugy?! Vellünk is velem is csak játszott?... Csak akkor jussak eszébe, mikor az oltár előtt, másnak esküszik, hogy szereti akkor én meggyógyulok... Aldja meg az Isten...

A míg a fiatal bűnnek ered, vigasztal hatatlan és összeférhetetlen, a leány marad a vig, pajkos teremtés, a kit a lelkiismerete még talán akkor sen gyötör, mikor az istenházába lép.

A leány eldicsekszik a többinek, hogy megint kifacsart és eldobott egy szívet, a férfi meg hosszan magyarázza csinos legény lakásán egy ostoba képű cigánynak, hogy nincs leányhűség, hogy millió hiba lehet férfiban is, de a férfit a hűtlenség vádjá nem érheti soha, a férfi a szívével, a nő csak a szavával szeret, vigasztalja magát, hogy az Isten a bűnt nem hagyja büntet lenül, azután nagy rikolással, felruja az talát, zokogva veti magát divánjára, a minden izében reszkető cigány pedig remegő ujjával a fülébe jajkattatja gondokkája hurjain hogy:

... Bocssá meg a jó Isten a te hűtlenséged, De ne adjon soha, soha há szeretőt néked...

Uzpfz,

Nemzeti irodamlunk legértékesebb alkotásait, a magyar irodalom főműveit.

MAGYAR FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA

REMEKIROK

cím alatt együttes kiadásában, 55 kötetben, díszes vászonkötésben adja köze a Franklin-Társulat.

TARTALMAZZA:

- Arany János
- Arany László
- Balassa Bálint
- Bajza József
- Beresenyi Dániel
- Csiky Gergely
- Csokonai V. M.
- Czakor Gergely
- Deák Ferencz
- Eötvös József
- Fazekas Mihály
- Garay János
- Gyöngyösi I.
- Gradanyi József
- Kármán József
- Katona József
- Kemény Zsigm.
- Népces Ljra
- Kisfaludy Károly
- Kisfaludy Sándor
- Kölcsey Ferencz
- Kossuth Lajos
- Madách Imre
- Miksa Kelemen
- Pásmán Péter
- Petőfi Sándor
- Reviczky Gyula
- Széchenyi J. gr.
- Salgolyó Ede
- Teleki László
- Tompa Mihály
- Vajda János
- Vörösmarty M.
- Zrínyi Miklós
- Népballadák
- Kurucéneket

• A csillaggal jelezett remekírók kiadását jegy a Franklin-Társulat magának szerződésileg biztosította, hogy az más kiadó ki nem adhatja, ezen írók művei más versenygyűjteményben meg nem jelenhetnek.

• A Franklin-féle magyar remekírók 55 tetes kötet felölti a legbecesebbet, mit a magyar szellem teremtett és hivatta van arra, hogy minden család könyvtár gazsága legyen.

• A Franklin-féle magyar remekírók kiállítása méltó a nemzeti ma jelentőségéhez. Kötése pályá-

nyertes, művészi, erős angol vázonkötés; a papírja fementes, soha meg nem sárguló; betűi külön e észre késűtek.

• A Franklin-féle magyar remekírók öt kötetes sorozatában jelenik meg: minden félében egy-egy öt kötetből álló sorozat.

• A Franklin-féle magyar remekírók előzetesnek külön kedvezményképen a tavasszal megjelent új magyar Shakspeare-kiadás, 6 vastkos kötetben, díszkötésben 20 korona — kivételes árban szállítatik, holott a kiadás bolti ára 30 korona; az eddig forgalomban volt Shakspeare kiadás 100 koronába került. — Legkiválóbb költőink remek fordításában közli Shakspeare remekét a kiadás, nevezetint Arany János, Petőfi Vörösmarty, Szász Károly, Lévy József, Arany László, Mátyás Jenő, Győry Vilmos átültetésében. Ez az egyetlen teljes magyar Shakspeare és értékes kiegészítője a magyar remekírók gyűjteményének, Megrendelhető a magyar remekírók-kal egyidejűleg.

• A Franklin-féle magyar remekírók 55 kötetnyi teljes gyűjtemény ára 220 korona, mely összeg havi részletekben törleszhető a hat kötetes teljes Shakspeare kedvezményára 20 kor a remekírók előzetesnek, ha a két mű együtt tesen rendeltek meg.

Sajtó alá rendezik és az illető író életét és munkáinak jellemzősét felölő bevezetéssel ellátják:

- Alexander Bernát
- Angyal Dávid
- Badics Ferencz
- Bánóczy József
- Beöthy Zoltán
- Berezovszky Albert
- Bayer József
- Endrődi Sándor
- Erdődi Béla
- Erdélyi Pál
- Ferenczi Zoltán
- Frakn i Vilmos
- Gyulai Pál
- Heinrich Gusztáv
- Koroda Pál
- Kossuth Ferencz
- Kosma Andor
- Lévy József
- Négyessy László
- Rákosi Jenő
- Riedl Frigyes
- Széchy Károly
- Széll Kálmán
- Váczy János
- Vadnay Károly
- Voinovich Géza
- Zoltány Ir n

A Franklin-Társulat által kiadott Magy. Remekírók

II. sorozata

épp most jelent meg, és a következő köteteket tartalmazza:

- Arany János munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta *Riedl Frigyes*.
- Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta *Kossuth Ferencz*.
- Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta *Koroda Pál*.
- Szigligeti Ede színművei I. kötet Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta *Bayer József*.
- Vörösmarty Mihály munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta *Gyulai Pál*.

Még a telen megj. I. sorozat pedig az alábbi öt kötetet adja: Arany János munkái I. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes Vörösmarty munkái I. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál. Tompa Mihály munkái I. Sajtó alá rend. Lévy József. Garay János munkái. Sajtó alá rend. Ferenczi Zoltán. Csiky G. színművei. Sajtó alá rendezte Vadnay Károly. Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés, valamint a Franklin-Társulat Budapesten.

Értesítés.

Ezennel van szerencsém a m. t. közönség b. tudomására hozni, hogy üzletemet megnagyobbítva, eddigi üzletem mellett lévő külön helyiségben kész ruharaktárt

rendeztem be. Állandóan nagy raktárt tartok úgy férfi és gyer mekruhákban, mint női confekcióban Egyben ajánlom az őszi idényre

úri és női divatáru üzletemet

a hol az összes czikkok, mint úri, női és gyermek-czipők, fehérneműek, keztyűk, csipkék, szalagok, kalapok, eső-ernyők stb. a legfinomabb minőségben, legolcsóbb árban beszerezhetők.

A t. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel:
Ungár Jónás.

INGYEN

és bérmentve kap

mindenki egy kezelési könyvecskét, melyből bárki képes legfinomabb Likőröket és rumot hideg uton minden készü lék nélkül még a legkisebb mennyiségben is országszerte ismert arómáimmal előállítani.

Watterich A.
Budapest, VII., Dohány-utca 5. szám alatt.

KÁRÁCSONYI AJÁNDÉKOK

nagy választékban

China ezüst tárgyak, szamovárok, író készletek, Bambusz nád, és fémdisz, asztalkák, disztárgyak üveg és porcellánban stb.

Szichta Tivadar

üveg és porcellán kereskedésében, piac-tér.

Sürgöny czim : Nádházy Szarvason

Alapított 1879-ik évben.

NÁDHÁZY JÁNOS TEMETKEZESI VALLALATA SZARVASON.

(Kórház utca 1260 házsám alatt saját házában)

Elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével a hozzátartozók bármi módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik

Fakoporsók 2 kor.-tó feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 8 kor.-tól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 50 kor.-tól feljebb. A Nádházy, Temetkezési Vállalat^c a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János
temetkezési vállalkozó.

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1902.